Estetica calității în leadership

On Aprilie 12, 2013

Creația autentică nu constă doar în efortul pe care îl depui pentru a-ți concretiza un stil artistic aparte, ci în puterea de a alege cum să-ți eficientizezi munca astfel încât să-ți atingi potențialul de a împlini un destin demn de urmat.

Ostenește-te și desfață-te copiind întruna cele mai bune lucrări pe care le vei putea găsi și care sunt ieșite din mâinile meșterilor de seamă. Şi dacă te afli într-un loc unde au fost mulți meșteri buni, cu atât mai bine pentru tine. Dar îți dau un sfat: bagă de seamă și alege întotdeauna pe cel mai bun și care are cea mai mare faimă. Urmărindu-l zi cu zi, ar fi împotriva firii să nu prinzi ceva din modul său de a lucra, din felul său de a fi.

În schimb, de te apuci să copiezi astăzi după meșterul acesta, mâine după celălalt, nu vei izbuti să prinzi ceva nici din felul de a lucra al unuia, nici din al celuilalt, și vei ajunge, fără să vrei, un om cu o închipuire cam ciudată, căci fiecare mod de lucru al cutărui meșter îți va hărțui mintea. Azi vei vrea să faci ca meșterul acesta, mâine cum face celălalt, și în felul acesta nu vei ajunge niciodată să-l copiezi pe vreunul cu desăvârșire.

*Dacă îl urmezi neîncetat pe unul singur, numai lipsa de deșteptăciune te-ar face să nu tragi din asta vreun folos. Şi atunci ți se va întâmpla - dacă natura te va dărui cât de cât cu imaginație - să ajungi să ai un mod al tău propriu de a lucra, și aceasta nu va putea fi decât bun. Deoarece mâna - deșteptăciunea ta fiind obișnuită să adune flori - n-ar ști să semene spini. **

Leadreship: Îți aperi cunoașterea care îți dă libertatea de a personaliza o imagine împotriva propriilor tale convingeri privind valoarea pe care o dai unei creații care își devorează creatorul?

Ești un artist "second-hand"? Ești un pseudo-alchimist care încearcă să fabrice leadership gold fără a deține firul Ariadnei? Continui să înaintezi într-un coridor întunecos? Ești limitat de "nimicul creator"? Exagerezi până la viciu orice înclinații ale tale?

Am mai scris despre fragmentul de mai sus, dar de această dată vreau să aduc în prim plan ideea de atingere a desăvârșirii printr-un context favorabil calității creației, ca denigrare a kitschurilor. De cele mai multe ori înfăptuim o operă lipsită de importanță, ne construim un farmec bazat pe emoție pentru a face din artă un eveniment anume. În același timp ne focusăm mai mult decât trebuie pe piesele centrale care construiesc un ideal artistic, dar omitem cel mai important lucru, și anume accesorizarea fundalului care asigură o imagine completă, cu o notă de splensoare și originalitate.

Un artist veritabil se ghidează în activitatea lui de creație după ideea că măreția unei împliniri este condiționată de valoarea conținului de idei și sentimente al imaginii finale trebuie să se păstreze într-o realitate superioară, una care se întinde în spațiu și timp. Pe de altă parte, un artist "second-hand" se ghidează după ideea că "ceea ce nu cunosc, nu există" sau că "dacă nimeni nu este perfect, atunci nici opera nu trebuie să fie perfectă".

Numai o analiză în profunzime a conținutului operei tale va reliefa diferența dintre ceea ce este autentic și ce este fals. Falsul este o creație din care nu reiese legătura strânsă între artist și spectatorul care tânjește după un univers cu totul aparte.

Tu ai vreo realizare care se poate ridica la statutul de "operă"? Sau te rezumi a fi doar un consumator, care, aidoma plantelor parazite, își sug hrana, o iau din operele celorlalți? Oare nu ți-ai pierdut simțul valorilor?

Un studiu asupra propriei tale filozofii, un studiu asupra propriei ființe văzută atât din exterior cât și din interior, îți va confirma convingerile, va arăta nivelul la care te afli: începător, mediu sau expert.

Înainte de a concepe o lucrare artistică trebuie să te asiguri că însăși ducerea ei la bun sfârșit nu devine dușmanul tău cel mai de temut, și că întreaga ta cunoaștere nu reprezintă un lucru ce apare la întâmplare.

De unde poate țâșni lumina sclipitoare, salvatoare? Poți atribui nivelului tău de cunoaștere o nouă formă funcțională?

A personaliza o imagine împotriva propriilor tale convingeri înseamnă să te raportezi la un ideal de satifacție în a te lăsa dominat de măreția unei viziuni, dar fără să ai capacitatea de a te constitui tu însuți drept un pilon central al viziunii. În acest caz, cunoașterea ta este supusă unor limite de greutate în expunerea unei teme care să reziste trecerii timpului.

Iar pentru a atribui nivelului tău de cunoaștere o formă funcțională, bazată pe revelațiile și ideile cu care merită să îți îmbraci creația, mai întâi dăruiește-te total unei experiențe de iluminare personală, cum ar fi să transgresezi "imediatul", să înțelegi de ce realitatea are o dimensiune și o anumită formă în fiecare părticică a vieții. Dacă natura te-a dăruit cât de cât cu imaginație, vei găsi un punct de reper creativ în orice se vede că o scăpărare de băț de chibrit.

Atunci când te raportezi la actul de creație trebuie să o faci cu grija de a nu alege lucrurile la întâmplare, ci trecându-le prin filtrul unei estetici a bizarului, a sentimentului, al iregularului, a uimirii ca reacție spontană în fața unei realități pe care puțini o anticipează.

Cum ar fi, de exemplu, să te vezi în ipostaza unui trandafir pe care să-l descrii prin limbajul unei ființe care descinde din Dumnezeu?

Astfel se explică rațiunea unui artist care unește vizualul și verosimulul cu neprevăzutul unui sentiment care te cuprinde atunci când rămâi fără replică, când rămâi fără posibilități de interpretare a operei expuse în fața realității.

O creație care își devorează creatorul este similară exprimării limbajului și sensului artistic într-un mod care nu facilitează comprehensiunea informației și care nu conduce la păstrarea ei în memorie un timp îndelungat.

Merită să citez aici un internaut: *"Tot ceea ce ai de făcut este să te transformi într-o antenă prin care să recepționezi exact acea undă frecvență care manifestă pentru tine realitatea aleasă și să o emiți, să o trăiești, să fii aceea realitate pe care ceilalți oameni o văd în jurul lor."*

Estetica calității în leadership este similară esteticii calității în artă: trebuie să te "joci" cu mintea celui care te-a descoperit, să îl faci să gândească că va reuși să se alinieze la o realitate din care nu are nicio scăpare fiindcă deja face parte dintr-o experiență "Touching Masterpieces".

Calitatea în leadership, ca și în artă, înseamnă mai întâi de toate conformare la cerințele unui standard înalt de "a gândi altfel".

* Notă: Cennino Cennini - *Tratatul De Pictură* , Editura Meridiane, 1977.

Source: https://neculaifantanaru.com/estetica-calitatii-in-leadership.html